

i sin Begejstring for Dyrene temmelig uden Foranledning faldt over mig, — at jeg ikke gjør det af nogen Kjærlighed for Dyrebeskyttelsen, thi jeg tror, at det, selv om det mulig er en Humanitet, man viser, i ethvert Tilfælde er en meget sentimental Humanitet — saaledes at ville sørge for, at Kreaturhandlerne pakte deres Dyr ind saa godt som mulig. Hvis det ærede Medlem særlig har tænkt paa at ville forbedre Kreaturhandlerne ad denne Vej, tror jeg, det vil være spildt Uleilighed; det er en Race af Mennesker, som med al Ufrygt for dem, ere saa gode Handelsmænd, at de ikke forbedres ved saa milde Forholdsregler. — Det Endringsforslag, som ligeledes er stillet af et Mindretal, og som gaar ud paa at negte den Sum, der er begjæret til Udvidelse af Jernbanearkstederne i Aarhus, maa jeg bestemt fraraade. Jeg tror, at de ærede Medlemmer, som havde tænkt sig herigennem at naae noget Billigere, nemlig ved først at forlange en Plan, der skulde sikke imod, at man senere kom til at købe dyrere Grundstykker osv., heri forregne sig. Enhverfømhelst Koncentration af Arkstederne i Aarhus vil vistnok i Tiden medføre Muligheden af, at man kom til at købe enkelte mindre Grundstykker til dem, man har. Det kan man albrig nogeninde, selv med den mest detaillerede og overtænkte Plan, sikke sig imod. Altsaa, den Garanti vil ikke naas. Derimod vil det meget let kunne føre til en Splittelse af Arkstederne, og det synes jeg ogsaa laa noget bagved de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem (Berg), der er Ordfører for denne Betragtningssaa, idet en Del af Arkstederne saa vilde komme til at ligge i Gøjbjerg og i Frederikshavn og endel i Aarhus, altsaa en Decentralisation i Stedet for en Centralisation, og det er jeg overbeviist om vil være en meget daarlig Økonomi. Jeg tillader mig derfor at foreslaa, at man følger Flertallet paa dette Omraade og stemmer imod Mindretallets Forslag. Den høitærede Ministers Bemærkning om, at der i Betænkningen mangler et Ord paa dette Punkt, som gjør det uklart, at det er paa de to første Poster, at denne Sum skal fordeles, er ganske rigtig; der skulde staa: paa Posterne 1 og 2 i Stedet for paa Post 1 (Udflydelse: Der staa Posterne 1 og 9) ja, det er nævnet i Betænkningen, at Summerne skulle fordeles paa Posterne 1 og 9, men der mangler Post 2, som man har forglemt. — Jeg kommer derefter til med et Par Ord at omtale en Bemærkning, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) gjorde i Anledning af de forskjellige Samraad, der ere nævnte i Betænkningen. Det ærede Medlem udtalte, at han vilde rette sig efter den nye Praxis ikke at omtale adskillige af disse Samraad. Det er Noget, som det ærede Medlem for det Første ikke har gjort og for det Andet heller ikke skal gjøre. Jeg har ikke omtalt den Uendelighed af Samraad,

som denne Betænkning er saa rig paa, og som forøvrigt har kostet Finantsudvalget en meget betydelig Tid — jeg siger dette med det Samme, hvis Finantsudvalget senere skulde faae Bebrejdelser for at have arbejdet for langsomt, at dette vort Arbejde har for en stor Del sat Frugt i disse smaa korte og lakoniske Bemærkninger, hvor der staa, hvad der er sket i et eller andet Samraad; selv om det ikke er nogen stor Frugt, er det ialtsaa en Frugt, som det har kostet Tid at faae moden — fordi jeg ikke ser nogen Grund til yderligere at forlange Debatten ved atter at referere Alt, hvad der er sagt i Samraadene, navnlig da jeg ikke er meget tilbøjelig til som Ordfører at referere, hvad Ministeren har sagt i disse Samraad. Jeg antager nemlig, at naar en Sag skal fremmes, er det ønskeligt, at Ministeren selv gentager, hvad han har sagt i Samraadet. Hvor der altsaa har været en Nødvendighed for, eller hvor det har været særlig ønskeligt at faae Ministerens Udtalelser gentagne offentligt, har jeg ogsaa her i Salen anmodet den høitærede Minister om at udtale sig om det og det Punkt, som kortelig er nævnt i Betænkningen. Men hvor Bemærkninger i Betænkningen eller Opfordringer f. Ex. til Ministeren staa uimodsagte af Ministeren, eller hvor de Forhandlinger, der ere førte i Udvalget, ere af en saadan Natur, at der ikke er nogen Grund til at opfordre Ministeren til paany at komme ind paa Sagen, enten fordi der ligger tilstrækkeligt i Ministerens Tausshed, eller fordi der intet Resultat er naaet ved de Forhandlinger, der ere førte i Udvalget, hvad der umulig kan have nogen Interesse for ærede Medlemmer at faae konstateret, har jeg ikke villet komme ind paa disse Samraad, og det agter jeg heller ikke nu. Men jeg vilde meget beklage, om dette skulde afholde noget Medlem, hvor han maatte føle særlig Trang til at komme ind paa saadanne Samraad, i hvilke saadanne Sager ere bleve drøftede, fra at komme ind derpaa; thi disse Samraadsbemærkninger, saaledes opfatter jeg det, have den Betydning at give ærede Medlemmer i Salen Leilighed til at omtale en eller anden Ting, som Endringsforslagene ikke give dem Leilighed til at omtale. — Med Hensyn til de Spørgsmaal, der derefter ere bleve omtalte her, maa jeg gjøre et Par Bemærkninger i Anledning af, hvad der er sagt om Gøjbjerg Haan og Transportholdene i det Hele. Jeg vil først, da det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds rettede en Bebrejdelse til Ministeren, fordi han iaar stillede sig velvillig lige overfor de forskjellige fynske Baner, udtale min Forundring over, at det ærede Medlem kunde bringe det i Forbindelse med dette Spørgsmaal, thi Ministerens Holdning med Hensyn til disse Spørgsmaal er aldeles ikke Andet end en simpel Konsekvens af Ministerens tidligere Holdning til Jernbanelovene, og jeg indser ikke rettere, end at den høitærede Minister